

[Flygaard]

Flygaard (DR):

Der er et gammelt mundheld, der siger alle gode gange tre; det kunne man bruge i den foreliggende situation og opfordre regeringen til at tage lovforslaget tilbage for tredje gang.

Jeg vil i øvrigt gerne sige til hr. Arne Melchior, at det jo ikke er et nyligt opstået spørgsmål, og at det nok ikke er nogen tilfældighed, at vi har haft dette forslag til behandling så mange gange. Det er nok heller ikke nogen tilfældighed, at man fra regeringspartiets side har haft så svært ved at formulere et standpunkt, for der er nogle reelle problemer i forbindelse med de ting, som venstresocialisterne, socialistisk folkeparti, det radikale venstre og retsforbundet har peget på. Jeg mener, det er helt klart, at der i denne lovgivning er racistiske elementer; det må jeg fastholde som min opfattelse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgard (RV):

Hr. Arne Melchior mente, det var rimeligt, at jeg indrømmede, at jeg tidligere havde stemt for lovforslag, hvis virkninger jeg ikke i alle henseender kunne overskue. Spørgsmålet er ikke, om det enkelte medlem kan overskue virkningerne, men vi har altid tidligere, når vi har spurgt myndighederne, kunnet få klar besked om, hvad følgerne af at vedtage et lovforslag blev. Det er det, vi ikke kan opnå, efter hvad formanden for skatteudvalget siger. Derfor bør loven ikke gennemføres.

Hagen Hagensen (KF):

Hele den drøftelse, vi har haft, kunne man have undgået, hvis man havde vedtaget det konservative ændringsforslag i stedet for. Det var klart, og det havde givet en retstilstand, der var lige så klar. Nu siger hr. Tastesen, at retstilstanden må undersøges grundigt.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i den drøftelse, der har været mellem hr. Tastesen og hr. Bernhard Baunsgard, men når hr. Tastesen siger, at kontrakten kan bestå for 10.000 kr. fremover, må jeg spørge: hvad ved hr. Tastesen om det? I betænkningen står der aldeles ikke noget om det; der står tværtimod det modsatte, for da er kontrakten antageligvis faldet bort, hvis den ikke er blevet ændret på den behørig vis, som den skal ændres på. Så meget om det.

Dernæst vil jeg gerne sige – og det er årsagen til, at jeg tager ordet – at der under udvalgsbehandlingen skete det, at ministeren for skatter og afgifter ønskede følgende afsnit medtaget i betænkningen som en oplysning fra hans side:

»Ministerens har på denne baggrund tilkendegivet, at ligningsmyndighederne vil blive instrueret om, at ydelsens ensidige nedsettelse til fradragsgrænsen ikke ændrer kontraktens retligt bindende karakter, når nedsettelsen af ydelsen i medfør af allerede oprettede kontrakter finder sted som følge af de ændrede skatteregler.«

Der skete noget, der både skal omtales formelt og reelt. Den formelle del skal jeg vende tilbage til, men den reelle del gik altså ud på, at man ville til at lovgive over nogle ministerord i en betænkning for at fortælle, at man ville instruere om, hvorledes ligningsmyndighederne skulle forholde sig. Det kan man ikke, det skal ske ved lov, og en ministers ord til en betænkning er ikke lov – helt klart.

Så kommer det formelle, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det overhovedet kunne lade sig gøre, om ministeren havde nogen beføjelser dertil. Det er foranlediget forelagt justitsministeriets lovkontor, der har svaret:

»Efter skattestyrelsesloven har ministeren for skatter og afgifter ikke nogen egentlig instruktionsbeføjelse over for de skattelignende myndigheder med den virkning, at disse er forpligtede til at følge instrukserne. Derimod er der ikke noget til hinder for, at ministeren afgiver vejledende udtalelser . . .«

Nej, det sidste er da klart. Men det er helt klart tilkendegivet her, at ministeren ingen beføjelse har til at give instrukser, og derfor blev stykket taget ud.

Men nu står det her klart – og det skal understreges – at ministeren ikke kan give nogen instrukser med bindende virkning, og at det derfor i realiteten må være op til enhver ligningsmyndighed at bedømme forholdene. Desværre vil dette ikke give nogen klar retstilstand på hele dette kontraktområde. Det er tværtimod blevet gjort sværere, fordi man sætter en beløbsgrænse ind, som man har gjort det.

Det er en dårlig måde at lovgive på, og jeg håber ikke, den vil danne skole. Jeg håber også, at ministeren vil afholde sig fra uden beføjelse at prøve på at lovgive over be-